

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 2184	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering Fortrolig
Kommer fra ..arkiv Sulitjelma Bergverk A/S	Ekstern rapport nr "522240004"	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Befaring av nikkelforekomster i Beiarn.				
Forfatter SKOFTELAND S. FIRDEN		Dato 1969	Bedrift Sulitjelma Gruber A/S	
Kommune	Fylke	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad	1: 250 000 kartblad
Fagområde	Dokument type	Forekomster		
Råstofftype	Emneord			
Sammen drag Befaring av nikkelforekomstene Tverrbrennfjellet, SteinØga og LilleØleiden i Beiarn. Kun Lillealeiden er av en viss interesse pga. høgt Ni-innhold i sulfider. Forekomsten opptrer på kontakten mellom noritt og glimmerskifer. Ma finne nye og større norittfelt for a ha hap om malm. Nikkel.				

Tverrbrennfjellet Nikkelforekomst

Beiarn, Nordland.

Befaring ble foretatt av Skofteland og Færden 20.8.1969.

Beliggenhet:

Tverrbrennfjellet skjerp ligger ca. 1 1/2 km SØ for ny vei fra Kykkelvannet i Misværdalen til Storjord i Beiardalen.

Malmen:

Ved forsøksdrift i 1903 ble det drevet noen skjæringer og nu gjenraste innslag.

Ertsmineralene skal ha vært nikkelholdig magnetkis (pentlanditt ?) svovelkis og kobberkis. Det ble funnet mineraliserte knuter, men ingen sammenhengende drag. Ved befaringen 20.8.1969 ble det sett delvis rusten olivingabbro gjennemsatt av ganger tilsvarende omgivende bergart, Misvær-granitt.

Konklusjon:

Forekomsten synes ikke å være lovende, men kan inngå i de undersøkelsesarbeider som er skissert i rapport om "Lilleåleiden Nikkelforekomst" av 16.10.1969. Man kan foreta en geologisk kartlegning av olivingabbroen og dennes kontakt mot omliggende granitt. Mineraliseringer bør prøvetas.

J. Færden

052.006

21.10.1969

JF/EH

Tverrbrennfjellet Nikkelforekomst
Belarn, Nordland.

Befaring ble foretatt av Skofteland og Færden 20.8.1969.

Beliggenhet:

Tverrbrennfjellet skjerp ligger ca. 1 1/2 km SØ for ny vei fra Kykkelvannet i Misværdalen til Storjord i Belardalen.

Malmen:

Ved forsøksdrift i 1903 ble det drevet noen skjæringer og nu gjenraste innslag.

Ertsmineralene skal ha vært nikkelholdig magnetkis (pentlanditt ?) svovelkis og kobberkis. Det ble funnet mineraliserte knuter, men ingen sammenhengende drag. Ved befaringen 20.8.1969 ble det sett delvis rusten olivingabbro gjennemsatt av ganger tilsvarende omgivende bergart, Misvær-granitt.

Konklusjon:

Porekomsten synes ikke å være lovende, men kan inngå i de undersøkelsesarbeider som er skissert i rapport om "Lilleåleiden Nikkelforekomst" av 16.10.1969. Man kan foreta en geologisk kartlegning av olivingabbroen og dennes kontakt mot omliggende granitt. Mineraliseringer bør prøvetas.

J. H. Færden

052.006

21.10.1969

JF/EH

Steinåga nikkelforekomster

Beiarn, Nordland

Befaring ble foretatt 21.8.69 av Skofteland og Færden.

Beliggenhet.

Forekomsten ligger syd i Beiardalen ved Steinåga.

Alle forekomster ligger noen hundre meter fra Steinågas utløp i Beiarelv.

Ved hjelp av kjentmann ble det funnet 4 lokaliteter.

Området er på det nærmeste dekket av ur, med tildels svært store blokker.

Forekomstene.

1. I en skjæring i Steinåga finnes en 3 m mektig gabbro med strøkretning N-S og fall 85° E. Den er rustbrent og fører i hvertfall stripevis kismineraler samt noe grafitt. I øst avgrenses gabbro av muskovittglimmerskifer, i vest av klorittskifer.

2. 50 m øst for denne er en vegg med en impregnasjonssone. Fra vest mot øst har man følgende bergarter:

Gabbro - 1/2 m grønnsten - 1 1/2 m impregnasjonssone - muskovittglimmerskifer. Strøkretning er N-S, fall steilt.

3. 50 m vest for lokalitet 1 er det et utgående i en skjæring ved elven. Her er en rustsone i metagabbro med granater. Rustsonen har form av en svak synklinal med retning ca. N-S. Rustsonen er 1 m mektig i øst og 1/2 m i vest. Noen mindre ruststriper finnes i ligg.

Under gabbroen finnes amfibolitt.

4. Ca. 125 m nord for lokalitet 1 finnes en skjæring med veksel av amfibolitt og gabbro. De er delvis rustne, men det er ingen spesielt rustne soner.

Det ble funnet noe serpentin, men det kunne ikke avgjøres om det dreiet seg om fast fjell eller kjempeblokker. Hvis det siste er riktig, vil serpentin forekomme høyere opp i en bratt skråning.

Konklusjon

Et undersøkelsesarbeide i dette terreng vil by på store vanskeligheter. Dette sammenholdt med kvaliteten av de fire forskjellige utgående, tilsier at det neppe er umaken verd å følge opp rustsonene.

Det kunne derimot være av interesse å undersøke om serpentin eller noritt o.l. forekommer i noen størrelsesorden og eventuelt undersøke denne eller disse bergarters kontakt mot omliggende bergarter.

John F. Anderson

JF/EH

7/10-69

5

Steinåga nikkelforekomster

Beiarn, Nordland

Befaring ble foretatt 21.8.69 av Skofteland og Færden.

Beliggenhet.

Forekomsten ligger syd i Beiardalen ved Steinåga.

Alle forekomster ligger noen hundre meter fra Steinågas utløp i Beiarelv.

Ved hjelp av kjentmann ble det funnet 4 lokaliteter.

Området er på det nærmeste dekket av ur, med tildels svært store blokker.

Forekomstene.

1. I en skjæring i Steinåga finnes en 3 m mektig gabbro med strøkretning N-S og fall 85° E. Den er rustbrent og fører i hvertfall stripevis kismineraler samt noe grafitt. I øst avgrenses gabbro av muskovittglimmerskifer, i vest av klorittskifer.

2. 50 m øst for denne er en vegg med en impregnasjonssone. Fra vest mot øst har man følgende bergarter:

Gabbro - 1/2 m grønnsten - 1 1/2 m impregnasjonssone - muskovittglimmerskifer. Strøkretning er N-S, fall steilt.

3. 50 m vest for lokalitet 1 er det et utgående i en skjæring ved elven. Her er en rustsone i metagabbro med granater. Rustsonen har form av en svak synklinal med retning ca. N-S. Rustsonen er 1 m mektig i øst og 1/2 m i vest. Noen mindre ruststriper finnes i ligg.

Under gabbroen finnes amfibolitt.

4. Ca. 125 m nord for lokalitet 1 finnes en skjæring med veksel av amfibolitt og gabbro. De er delvis rustne, men det er ingen spesielt rustne soner.

Det ble funnet noe serpentin, men det kunne ikke avgjøres om det dreiet seg om fast fjell eller kjempeblokker. Hvis det siste er riktig, vil serpentin forekomme høyere opp i en bratt skråning.

Konklusjon

Et undersøkelsesarbeide i dette terreng vil by på store vanskeligheter. Dette sammenholdt med kvaliteten av de fire forskjellige utgående, tilsier at det neppe er umaken verd å følge opp rustsonene.

Det kunne derimot være av interesse å undersøke om serpentin eller noritt o.l. forekommer i noen størrelsesorden og eventuelt undersøke denne eller disse bergarters kontakt mot omliggende bergarter.

John Farn

JF/EH

7/10-69

5

Lilleåleiden nikkelforekomst

Beiarn, Nordland.

Befaring ble foretatt av Skofteland og Færden 21.8.1969.

Beliggenhet:

Forekomsten ligger i Beiardalen, på dennes sydside, ca. 1 km SSØ Navjorden gård og 11 km fra Tvervik kai. En gjengrodd, delvis utrast kjerrevei fører opp til hovedforekomsten.

Hovedforekomsten ligger ca. 140 m o.h. To mindre forekomster finnes lenger opp en bratt skråning.

Terrenget er bratt med frodig vegetasjon. Det er svært få blotninger.

Malmen.

I hovedforekomsten opptrer malmen på kontakten mellom forskifret noritt og finkornet glimmerskifer. Norittfeltets areal er angitt til å være ca. 900 m². Malmen skal ha opptil 1 m mektighet med 1 - 1½ m impregnasjon i ligg av malmen. Utgående skal ha vært 40 m langt. Ertsmineralene er magnetkis, pentlanditt og kobberkis. Glimmerskiferens strøketretning er Ø - V, fall 70 - 80° mot N.

Det er drevet en dagskjæring ca. 30 m lang og 2-3 m bred. Midt i skjæringen er det en vannfylt synk, som skal være ca. 35 m dyp. Fra denne skal det være drevet tverrslag mot nord og syd. I årene 1891 - 92 skal det være produsert 685 t. malm med 5-7% Ni. Procent Ni i sulfid skal være 6,5. Uttatt prøve L 3.

Lenger oppe i skråningen er to skjæringer anlagt på en 25 m mektig rustsone i finkornet glimmerskifer. Noen forvitrede, cm-tykke striper, er sannsynlig hovedmineraliseringen. Rustsonen forøvrig antyder fattig kisimpregnasjon, strøketretningen er N 55° Ø, fall 85° N. Uttatt prøve L 2.

Ca. 30 m lenger opp i skråningen er det en presset norittlinse med mektighet 2 m, lengden er usikker. Linsen er omgitt av skifer med strøketretning N 70° Ø, fall 70° S. Ca. 1/2 m på hver side av linsen er skiferen rustfarvet. I linsens NØ-lige utkilning er anlagt en synk hvorfra det går en kort skjæring mot NNW.

052.004

Egentlig malm kan ikke sees, bare de cm-tykke forvitrede stripene. Uttatt prøve L 1.

Ca. 20 m fra synken i strøkretningens fortsettelse er det en liten rusthatt, ca. 1 m² overflate.

De tre lokalitetene representerer forskjellige nivå innen bergartsserien. Selv om det ikke ble sett av oss, kan mineraliseringen i de nevnte stripene bestå av blyglans og sinkblende. (G. Holmsen: Rana. NGU 136, 1932).

Fremtidige undersøkelsesarbeider.

Den høye Ni-gehalt i sulfid er interessant og gir grunnlag for undersøkelser i området.

Det er kjent flere gabbro- og serpenteforekomster i distriktet, eksempelvis noen større forekomster av gabbro syd for Misvær og i Tollådal, serpentin øst og nordøst for Misvær og syd for søndre Bjellåvann.

Det er tidligere påvist nikkelmalm ved Hesjeberget ved Kvannås (Rekstad: "Salta" NGU 134, 1929).

Det bør foretas detaljkartlegning av alle større noritt- og serpenteforekomsters kontakter mot omgivende bergarter.

De nevnte bergartsforekomster bør være av noen størrelse, idet det, som allerede påpekt av JHL Vogt i 1890-årene, er en overveiende sannsynlig sammenheng mellom gabbromassivets størrelse og nikkelmalmmengden.

Konklusjon.

De hittil påviste malmforekomster er ubetydelige.

Skal man ha håp om å finne forekomster av økonomisk interesse, må det først påvises nye og større norittfelt (eller lignende) enn det som hittil er kjent.

Johs. Funder

16.10.1969

JF/EH

Lilleåleiden nikkelforekomst

Beiarn, Nordland.

Befaring ble foretatt av Skofteland og Færdén 21.8.1969.

Beliggenhet:

Forekomsten ligger i Beiardalen, på dennes sydside, ca. 1 km SSØ Navjorden gård og 11 km fra Tvervik kai. En gjengrodd, delvis utrast kjerrevei fører opp til hovedforekomsten. Hovedforekomsten ligger ca. 140 m o.h. To mindre forekomster finnes lenger opp en bratt skråning.

Terranget er bratt med frodig vegetasjon. Det er svært få blotninger.

Malmen.

I hovedforekomsten opptrer malmen på kontakten mellom forskifret noritt og finkornet glimmerskifer. Norittfeltets areal er angitt til å være ca. 900 m². Malmen skal ha opptil 1 m mektighet med 1 - 1½ m impregnasjon i ligg av malmen. Utgående skal ha vært 40 m langt. Ertsmineralene er magnetkis, pentlanditt og kobberkis. Glimmerskiferens strøkretning er Ø - V, fall 70 - 80° mot N. S ? Det er drevet en dagskjæring ca. 30 m lang og 2-3 m bred. Midt i skjæringen er det en vannfylt synk, som skal være ca. 35 m dyp. Fra denne skal det være drevet tverrslag mot nord og syd. I årene 1891 - 92 skal det være produsert 685 t. malm med 5-7% Ni. Procent Ni i sulfid skal være 6,5. Uttatt prøve L 3.

Lenger oppe i skråningen er to skjæringer anlagt på en 25 m mektig rustsone i finkornet glimmerskifer. Noen forvitrede, cm-tykke striper, er sannsynlig hovedmineraliseringen. Rustsonen forøvrig antyder fattig kisimpregnasjon, strøkretningen er N 55° Ø, fall 85° N. Uttatt prøve L 2.

Ca. 30 m lenger opp i skråningen er det en presset norittlinse med mektighet 2 m, lengden er usikker. Linsen er omgitt av skifer med strøkretning N 70° Ø, fall 70° S. Ca. 1/2 m på hver side av linsen er skiferen rustfarvet. I linsens NØ-lige utkiling er anlagt en synk hvorfra det går en kort skjæring mot NNW.

052.004

Egentlig malm kan ikke sees, bare de cm-tykke forvitrede stripene. Uttatt prøve L 1.

Ca. 20 m fra synken i strøkkretningens fortsettelse er det en liten rusthatt, ca. 1 m² overflate.

De tre lokalitetene representerer forskjellige nivå innen bergartsserien. Selv om det ikke ble sett av oss, kan mineraliseringen i de nevnte stripene bestå av blyglans og sinkblende. (G. Holmsen: Rana. NGU 136, 1932).

Fremtidige undersøkelsesarbeider.

Den høye Ni-gehalt i sulfid er interessant og gir grunnlag for undersøkelser i området.

Det er kjent flere gabbro- og serpenteforekomster i distriktet, eksempelvis noen større forekomster av gabbro syd for Misvær og i Tollådal, serpentin øst og nordøst for Misvær og syd for søndre Bjellåvann.

Det er tidligere påvist nikkelmalm ved Hesjeberget ved Kvannås (Rekstad: "Salta" NGU 134, 1929).

Det bør foretas detaljkartlegning av alle større noritt- og serpenteforekomsters kontakter mot omgivende bergarter.

De nevnte bergartsforekomster bør være av noen størrelse, idet det, som allerede påpekt av JHL Vogt i 1890-årene, er en overveiende sannsynlig sammenheng mellom gabbromassivets størrelse og nikkelmalmmengden.

Konklusjon.

De hittil påviste malmforekomster er ubetydelige. ?

Skal man ha håp om å finne forekomster av økonomisk interesse, må det først påvises nye og større norittfelt (eller lignende) enn det som hittil er kjent.

Johs. Funder

16.10.1969

JF/EH

5